

Δεν είναι ζήτημα διαχείρισης αλλά ανατροπής του υπάρχοντος

Οι στρατιές των υποτιμημένων στο κρατικό/καπιταλιστικό χρηματιστήριο της ζωής πολλαπλασιάζονται. **Η κρατική-εταιρική δολοφονία στα Τέμπη αποτελεί την πιο πρόσφατη και τραγική απόδειξη της ολοένα μεγαλύτερης υποτίμησης των ζώων μας.** Από τα εργατικά "ατυχήματα" (κάθε τρεις μέρες ένα θανατηφόρο) μέχρι τις γυναικοκτονίες και τις αστυνομικές δολοφονίες (όπως αυτές του Κ. Φραγκούλη και Ν. Σαμπάνη), από τα πολεμικά σφαγεία (όπως αυτό στην Ουκρανία) μέχρι τα push-backs και τους πνιγμούς μετανασ(ρι)ών στο Αιγαίο, από τους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας μέχρι τα επιδόματα επιβίωσης.

Η καθημερινή ζωή γίνεται όλο και πιο ασφυκτική. Το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα το μόνο που υπόσχεται είναι περισσότερη φτώχεια, όχι μόνο υλική αλλά εξίσου πνευματική και συναισθηματική. Δεν είναι τυχαίο που μέσα σε αυτό το ρευστό περιβάλλον των διαδοχικών και αλληλοτροφοδοτούμενων συστημικών κρίσεων ("permacrisis" το ονόμασαν πριν κάποιους μήνες), οι ηλεκτρονικές παρακολουθήσεις, ο ψηφιακός κοινωνικός έλεγχος, ο εποπτικός και κατασταλτικός ρόλος της αστυνομίας διαρκώς αναβαθμίζονται. Κι ένας νέος ολοκληρωτισμός ορθώνεται με την επίκληση μιας συνεχούς κατάστασης έκτακτης ανάγκης και τη διακυβέρνηση μέσω έκτακτων διαταγμάτων και νομοθεσιών, στη βάση διαρκών «εξαιρετικών συνθηκών» και «απειλών». Κεντρικές κυριαρχικές επιλογές, τα αποτελέσματα των οποίων βιώνονται με ιδιαίτερη βαναυσότητα σε περιοχές όπως οι δικές «μας», λόγω της κοινωνικής/ταξικής τους σύνθεσης, λόγω της "μοίρας" που τους έχουν ορίσει τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά από καταβολής τους εδώ και έναν αιώνα.

Στο νέο εκλογικό πανηγύρι που έρχεται, για άλλη μια φορά θα μας ζητήσουν να διαλέξουμε εμείς οι ίδιες και οι ίδιοι τον «διαχειριστή» της μιζέριας μας για την επόμενη τετραετία. Αυτόν που θα μας εκμεταλλευτεί και θα μας εξαπατήσει καλύτερα, αυτόν που θα μας κάνει πιο αποτελεσματικά -είτε με το καρότο είτε με το μαστίγιο- να σκύβουμε το κεφάλι, να μην διαμαρτυρόμαστε και να μην μιλάμε.

Στην ουσία, η πολυφωνική ορχήστρα του κομματικού συστήματος παίζει απλά διαφορετικά μέρη του ίδιου σκοπού (του σκοπού της εξουσίας) και η «ελεύθερη επιλογή» αντιπροσώπων (κυβερνητών, βουλευτών, δημάρχων, δημοτικών συμβούλων κλπ) εξαντλείται στην επιλογή ανάμεσα σε διαφορετικές παραλλαγές διαχείρισης και αυτών που θα την ασκήσουν, αφήνοντας -όχι τυχαία- αλώβητο τον πυρήνα του συστήματος εκμετάλλευσης, καταπίεσης, ιεραρχίας και διαχωρισμών.

Έτσι κι αλλιώς ότι κι αν βγάλουν οι κάλπες, οι κρατικές πολιτικές εκμετάλλευσης, φτωχοποίησης, πειθάρχησης και καταστολής θα συνεχιστούν απρόσκοπτα. Όπως, επίσης, η διάχυση του εθνικιστικού, милитарιστικού και ρατσιστικού δηλητηρίου, η μόνιμη κατάσταση έκτακτης ανάγκης, η πολεμική καθημερινότητα που βιώνουμε. Επιβεβαιώνεται πάντα εκείνο το παλιό σύνθημα: *Ίδια είναι τα αφεντικά, δεξιά κι αριστερά.*

Αν οι εκλογές μπορούσαν να αλλάξουν τον κόσμο θα ήταν παράνομες

Οι εκλογικές διαδικασίες για την ανάδειξη αντιπροσώπων και ηγετών (στο κοινοβούλιο, στις περιφέρειες, τους δήμους, στα συνδικάτα, στα πανεπιστήμια, στα σχολεία), βασισμένες στην προβληματική αρχή της πλειοψηφίας-μειοψηφίας, συνιστούν την πεμπτούσια του περιβόητου δημοκρατικού πολιτεύματος, το οποίο επιχειρεί παράλληλα να εξοβελίζει και να κρατά στην αφάνεια **άλλες διαδικασίες και τρόπους λήψης συλλογικών αποφάσεων, βασισμένων στη συνδιαμόρφωση, τις αμοιβαίες μετατοπίσεις και τη σύνθεση.**

Η Δημοκρατία, αναγνωρίζει ότι μέσα στην κοινωνία υπάρχουν αντιτιθέμενα και ανταγωνιστικά συμφέροντα, απόψεις και επιθυμίες, επιδιώκοντας την προβολή τους στο κοιμματικό σύστημα και τη διαμεσολάβησή τους από τα επιμέρους κόμματα, για την ενσωμάτωση των ανταγωνιστικών διεργασιών και τη διασφάλιση της «κοινωνικής ειρήνης». **Οι εκλογές επιτελούν το ρόλο ενός βασικού μηχανισμού κοινωνικής ειρήνευσης και συστημικής εξισορρόπησης για την κυριαρχία.** Δεν είναι τυχαίο πως όποτε ξεσπούν κοινωνικές συγκρούσεις και εξεγέρσεις, ο θεσμικός λόγος τις αποτυπώνει ως «δημοκρατικό έλλειμμα» και «κρίση αντιπροσώπευσης», με την κοιμματική και μιντιακή διαμεσολάβηση να εργάζονται για την αφομοίωση και τον παροπλισμό τους, με σκοπό την επιστροφή στην «ομαλότητα».

Αυτός είναι ένας από τους λόγους που η συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία παρουσιάζεται ως ιερό και ύψιστο δικαίωμα (αλλά και υποχρέωση), ως απόδειξη «υπευθυνότητας» και «συμμετοχής στα κοινά». Ενώ στην πραγματικότητα **η εκλογή αντιπροσώπων σημαίνει εκχώρηση της προσωπικής και συλλογικής αυτενέργειας, παραίτηση από τον ατομικό και κοινωνικό αυτοκαθορισμό, ανάθεση της καθημερινής μας ζωής και των κοινωνικών υποθέσεων σε κάποιον διαχειριστή ή «σωτήρα». Μια κάλπικη «συμμετοχή στα κοινά», που ανανεώνει την εξουσιοδότηση για τη διαιώνιση του συστήματος πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας και του θεσμικού-νομικού πλέγματος που την διασφαλίζει.**

Η απάθεια και η ανάθεση, η συναίνεση και η ανακωχή με τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά, η εκλογή αντιπροσώπων και ηγετών, δεν άλλαξαν ποτέ τον κόσμο ούτε τις συνθήκες καθημερινής ζωής των υποτελών κοινωνικών ομάδων και τάξεων. **Η ψήφος είναι άλλοθι της αδράνειας.**

Από την άλλη, η αποχή από τα εκλογικά πανηγύρια ποτέ δεν είναι αρκετή αν αποτελεί μια μεμονωμένη και ευκαιριακή επιλογή ή είναι προϊόν αδιαφορίας.

Αν δεν συσχετίζεται με τη συλλογικοποίηση, την αυτοοργάνωση, την κριτική σκέψη, τη δράση, την αλληλεγγύη, σε κάθε πεδίο της κοινωνικής ζωής. Από τις συνελεύσεις γειτονιάς, τις αυτοοργανωμένες πρωτοβουλίες εργαζομένων, φοιτητών, μαθητών, μέχρι τις αντιεξουσιαστικές πολιτικές ομάδες, στέκια και καταλήψεις, τα αυτοοργανωμένα δημιουργικά εγχειρήματα, την αυτόνομη κάθοδο στο δρόμο, την ακηδεμόνευτη συμμετοχή στους κοινωνικούς/ταξικούς αγώνες, τη σύγκρουση με κάθε εξουσία.

Ασφυκτιούμε όταν άλλοι οργανώνουν τον κόσμο για λογαριασμό μας, αποδίδοντάς μας πάντα -καθόλου τυχαία- τον ρόλο του αναλώσιμου και της αναλώσιμης. Στα γρανάζια της καπιταλιστικής μηχανής, στα σφαγεία των πολέμων, στη λογιστική των εξουσιών.

Ανασαινούμε όταν αναπτύσσουμε τη συλλογική μας δύναμη, ευφυΐα και δημιουργικότητα ενάντια στον πολιτισμό της καταπίεσης, της εκμετάλλευσης, της αλλοτρίωσης, των διαχωρισμών, στην προοπτική ενός κόσμου ελεύθερου, εξισωτικού, αλληλέγγυου.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΚΑΙ ΡΗΞΗ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

**ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ**

04.2023

Barrio Negro

πρωτοβουλία αντίστασης, αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης
από Πέραμα, Δραπετσώνα, Κερατσίνι, Νίκαια

barrionegro@espiv.net

ΑΝΤΙΕΚΚΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ Σάββατο 6/5, 12:00, πλ.Ελευθερίας (Κορυδαλλός)